

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 27.9.2019
COM(2019) 438 final

2019/0205 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Det Blandede EØS-Udvalg til en ændring af protokol 31 til EØS-aftalen om samarbejde på særlige områder ud over de fire friheder

[Udvidet klimasamarbejde EU — Island — Norge]

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• **Forslagets begrundelse og formål**

For at sikre den nødvendige retssikkerhed og ensartethed på det indre marked skal Det Blandede EØS-Udvalg indarbejde al relevant EU-lovgivning i EØS-aftalen så hurtigt som muligt efter vedtagelsen og gøre det muligt for EØS-EFTA-staterne at deltage i EØS-relevante EU-foranstaltninger og -programmer.

Udkastet til Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse (der er knyttet som bilag til forslaget til Rådets afgørelse) har til formål at ændre protokol 31 til EØS-aftalen om samarbejde på særlige områder ud over de fire friheder for at give EØS-EFTA-staterne (i dette tilfælde Norge og Island) mulighed for at samarbejde med EU om at opfylde deres respektive reduktionsmål for drivhusgasemissioner i 2030 inden for rammerne af EØS.

• **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Vedlagte udkast til Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse er fuldt ud i overensstemmelse med EØS-aftalens mål om at fremme en vedvarende og afbalanceret styrkelse af de handelsmæssige og økonomiske forbindelser mellem de kontraherende parter på lige konkurrencevilkår og under overholdelse af samme regler med henblik på at skabe et ensartet europæisk økonomisk samarbejdsområde.

• **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse er også i overensstemmelse med EU's politik på andre områder, navnlig gennem målet om at beskytte ensartetheden i EU's indre marked.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• **Retsgrundlag**

Den lovgivning, der skal indarbejdes i EØS-aftalen, er baseret på artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde sammenholdt med artikel 218, stk. 9.

I henhold til artikel 1, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2894/94 om visse gennemførelsesbestemmelser til EØS-aftalen¹ fastlægger Rådet på forslag af Kommissionen den holdning, som skal indtages på Unionens vegne til de afgørelser, som omhandles i nævnte stk. 3.

• **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet af følgende grund:

Målet for dette forslag, nemlig at sikre ensartethed på det indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan.

• **Proportionalitetsprincippet**

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går dette forslag ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målet.

¹ EFT L 305 af 30.11.1994, s. 6.

- **Valg af retsakt**

I henhold til artikel 98 i EØS-aftalen er reguleringsmidlet Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse. Det Blandede EØS-Udvalg skal sikre en effektiv gennemførelse og anvendelse af EØS-aftalen. Det træffer med henblik herpå afgørelser i de i EØS-aftalen fastsatte tilfælde.

3. **RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER**

Ikke relevant.

4. **VIRKNINGER FOR BUDGETTET**

Det foreslås at ændre protokol 31 til EFTA-aftalen, således at EEA-EFTA-staterne kan deltage i EU-rammen. Der forventes ingen virkninger for budgettet.

5. **ANDRE FORHOLD**

Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget

5.1. **Indarbejdning i protokol 31**

Direktiv 2003/87/EF er allerede indarbejdet i bilag XX til EØS-aftalen, og ændringsdirektiv 2018/410/EU vil blive indarbejdet i bilaget ved en særskilt afgørelse fra Det Blandede EØS-Udvalg.

Ved forordning (EU) 2018/841 og (EU) 2018/842 fastsættes den enkelte stats tilladte emissionsniveauer. Ved forordningerne reguleres også staternes adgang til fleksible mekanismer med hensyn til overholdelse af deres materielle forpligtelser samt fastlægges det, hvordan drivhusgasemissioner samt optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug skal regnskabsføres. Forordningerne foreskriver ikke, hvilke midler der skal anvendes til at nå målene i dem, og skaber heller ingen rettigheder eller forpligtelser for økonomiske aktører.

Island og Norge agter at opfylde deres respektive mål for reduktion af drivhusgasemissioner i 2030 ved inden for rammerne af EØS-aftalen at anvende og effektivt gennemføre forordning (EU) 2018/841 og (EU) 2018/842 samt direktiv 2003/87. I overensstemmelse med EØS-aftalens del VI, herunder dens artikel 78, udgør protokol 31 til EØS-aftalen den passende ramme for et sådant samarbejde ud over de fire friheder mellem Unionen og EØS-landene.

Indarbejdningen af forordning (EU) 2018/841 og (EU) 2018/842 i EØS-retten via en ændring af protokol 31 til EØS-aftalen skaber samme type retlige forpligtelser som indarbejdning i et bilag til EØS-aftalen. Overholdelsen af de retsakter og bestemmelser, der indarbejdes i protokol 31, kan overvåges og håndhæves af EFTA-Tilsynsmyndigheden og EFTA-Domstolen i samme omfang, som hvis de indarbejdedes i et bilag, hvis de kontraherende parter er enige herom. Det foreslås derfor at anvende EØS-aftalens del VII, dvs. EØS-aftalens almindelige procedurer for tilsyn og bilæggelse af tvister.

Det skaber dog ingen forpligtelse til at indarbejde efterfølgende retsakter. Denne sondring er vigtig for Island og Norge, eftersom beslutningen om at indgå i samarbejde falder uden for de områder, som de kontraherende parter i EØS-aftalen er forpligtet til at indarbejde i gældende EØS-ret.

Retsakterne og bestemmelserne i afgørelsen finder ikke anvendelse på Liechtenstein.

5.2. **Begrundelser og løsningsforslag — forordning 2018/841**

Artikel 6, stk. 2 — omlægningsperiode:

Begrundelse:

Island har konsekvent anvendt en 50-års-omlægningsperiode i regnskabsføringen af nyplantede arealer over for UNFCCC og behørigt begrundet og revideret den på baggrund af IPCC-retningslinjerne.

Artikel 8, stk. 7 — procedurer og frister for nationale regnskabsplaner for skovbrug:

Begrundelse:

Som følge af indarbejdningen af LULUCF-forordningens artikel 8, stk. 7-8, og de generelle tilpasninger af anvendelsen af del VII i og protokol 1 til EØS-aftalen forelægger EFTA-staterne foreslåede skovreferenceniveauer og udpeger eksperter til EFTA-Tilsynsmyndigheden, men først efter at Det Blandedes EØS-Udvalgs afgørelse er trådt i kraft. Det følger heraf og af den foreslåede generelle tilpasning vedrørende høringer af eksperter, at de udpegede eksperter skal høres af Europa-Kommissionen og EFTA-Tilsynsmyndigheden på samme måde som eksperter fra Den Europæiske Unions medlemsstater høres af Kommissionen.

EFTA-Tilsynsmyndigheden og Europa-Kommissionen samarbejder, udveksler oplysninger og konsulterer hinanden i henhold til EØS-aftalens artikel 109 og protokol 1 til aftalen. EFTA-staterne meddeler, om nødvendigt på grundlag af de tekniske vurderinger og eventuelle tekniske anbefalinger som følge af denne procedure, deres reviderede foreslåede skovreferenceniveauer til EFTA-Tilsynsmyndigheden. EFTA-staternes skovreferenceniveauer om følge af denne procedure vedtages af EFTA-Tilsynsmyndigheden og indarbejdes i protokol 31 til EFTA-aftalen ved Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse som tilpasninger til Kommissionens delegerede retsakter i henhold til LULUCF-forordningens artikel 8, stk. 8. Da denne procedure ikke vil blive formelt indledt, før Det Blandede Udvalgs afgørelse træder i kraft, og da proceduren i henhold til artikel 8, stk. 6-7, tager flere måneder, skal fristen i artikel 8, stk. 7, for reviderede foreslåede referenceniveauer tilpasses for at sikre, at også EFTA-staterne og EFTA-Tilsynsmyndigheden har tilstrækkelig tid til i tæt samarbejde med Europa-Kommissionen at afslutte denne procedure, herunder med hensyn til skovreferenceniveauerne for EFTA-staterne.

EFTA-Tilsynsmyndighedens forpligtelse til at offentliggøre de foreslåede skovreferenceniveauer, som EFTA-staterne har meddelt, følger ikke udtrykkeligt af forpligtelserne i henhold til artikel 109 i og protokol 1 til EØS-aftalen og fremgår derfor udtrykkeligt af den foreslåede tilpasning.

Artikel 13, stk. 2, litra a) — henvisning til forordning (EU) nr. 525/2013:

Begrundelse:

I henhold til artikel 13, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2018/841 skal medlemsstaten i sin strategi, der indgives i henhold til artikel 4 i forordning (EU) nr. 525/2013, medtage igangværende eller planlagte konkrete foranstaltninger til at sikre bevarelse eller i givet fald forøgelse af dræn og reservoirer fra skove, hvis den skal deltage i fleksibiliteten vedrørende forvaltede skovarealer i henhold til samme artikel. Eftersom Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse udelukkende vedrører reduktionsmål for emissioner i 2030, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 525/2013 ikke anvendelse på EFTA-staterne. For at sikre, at EFTA-staterne kan deltage i fleksibiliteten vedrørende forvaltede skovarealer på samme vilkår som medlemsstaterne, indføres der med den

foreslåede tilpasning et krav om, at EFTA-staterne skal forelægge specifikke strategier for sektorerne arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug.

Artikel 15, stk. 2 — oplysninger til EFTA-Tilsynsmyndigheden fra den centrale administrator:

Begrundelse:

Den foreslåede tilpasning præciserer, hvilken rolle EFTA-Tilsynsmyndigheden spiller i forhold til den centrale administrator i overensstemmelse med forordningen om EU-registret (Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013), som er indarbejdet i og tilpasset til EØS-aftalen i punkt 21a i bilag XX til EØS-aftalen. Det følger af disse tilpasninger, at EFTA-Tilsynsmyndigheden skal inddrages i forbindelse med regnskaber, der falder ind under en EFTA-stats jurisdiktion. Den foreslåede tilpasning er også i overensstemmelse med EFTA-Tilsynsmyndighedens rolle i henhold til de generelle tilpasninger i Det Blandede Udvalgs afgørelse om anvendelsen af del VII i og protokol 1 til EØS-aftalen.

Bilag II, III, IV og VII — tabeller:

Begrundelse:

De relevante oplysninger om Island og Norge bør indarbejdes i bilag II, III og VII.

Ifølge sektion A, litra g), i bilag IV skal der være overensstemmelse mellem skovreferenceniveauerne og de fremskrivninger, der rapporteres i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013. Eftersom forordning (EU) nr. 525/2013 ikke er indarbejdet i EØS-aftalen, har Island og Norge ikke været forpligtet til at rapportere fremskrivninger i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013. Fremskrivninger er dog på frivillig basis blevet rapporteret til Det Europæiske Miljøagentur, og for Islands vedkommende, også i overensstemmelse med den bilaterale aftale mellem Island og Den Europæiske Union om Islands deltagelse i den fælles opfyldelse af Den Europæiske Unions, dens medlemsstaters og Islands forpligtelser i den anden forpligtelsesperiode i Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer². Dette præciseres i den foreslåede tilpasning af bilaget.

For perioden 2026-2030 er der ikke behov for en tilsvarende tilpasning, eftersom Norge og Island da rapporterer fremskrivninger i henhold til artikel 18 i forordning (EU) 2018/1999.

5.3. Begrundelser og løsningsforslag — forordning (EU) 2018/842

Artikel 4, stk. 3 — fastsættelse af emissioner i basisåret 2005 med henblik på beregningen af indsatsfordelingsforordningens endemål i 2030 i form af absolutte emissionstildelinger:

Begrundelse:

Drivhusgasreduktionen i 2030 bør fastsættes i forhold til de evaluerede drivhusgasemissioner for 2005, der er omfattet af forordning (EU) 2018/842, fraregnet verificerede drivhusgasemissioner fra de aktiviteter, der er opført i bilag I til direktiv 2003/87/EF (EU's emissionshandelssystem, EU ETS), samt verificerede emissioner fra anlæg, der var i drift i 2005, og som først blev omfattet af EU ETS efter 2005. Ifølge betragtning 18 i forordningen om indsatsfordeling bør fremgangsmåden i beslutning nr. 406/2009/EF fortsættes i perioden, hvilket ville kræve den årlige emissionstildeling for 2020 som ét input. Norge og Island har ikke dette, og derfor kan

² EUT L 207 af 4.8.2015, s. 1.

deres årlige emissionstildelinger for 2030 ikke beregnes efter samme metode som EU's medlemsstater. Artikel 4, stk. 3, bør derfor tilpasses for at præcisere den metode, der skal anvendes ved fastsættelsen af Norges og Islands emissioner i basisåret 2005 under hensyntagen til de ETS-værdier, der allerede indgår i aftalen. Dette vil også forenkle indarbejdningen af gennemførelsesretsakterne om fastsættelse af de årlige emissionstildelinger for årene fra 2021-2030.

Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 152/2012 om EU-ETS indeholder værdierne for EFTA-staternes stationære ETS-2005-emissioner inden for emissionshandelssystemets anvendelsesområde fra og med ETS-2013. Disse tal kan anvendes til at beregne 2005-emissionerne fra sektorer, der er omfattet af ETS-direktivet, inden for det anvendelsesområde, der er relevant for forordningen om indsatsfordeling.

For så vidt angår EFTA-staterne findes de ETS-2005-tal, der skal medregnes ved fastsættelsen af de årlige emissionstildelinger for året 2030 i henhold til artikel 4, stk. 3, i et tillæg, der tilføjes efter bilag IV.

Artikel 6, stk. 1 — antal kvoter, der annulleres med henblik på overholdelse af indsatsfordelingsforordningen

Begrundelse:

I henhold til artikel 6, stk. 1, er det højst en annullering af 100 millioner EU ETS-kvoter, der samlet kan tages i betragtning med henblik på overholdelse af indsatsfordelingsforordningen. Maksimumtallene for Island og Norge bør tilføjes, se den foreslåede tilpasning (vi).

Artikel 12, stk. 2 — oplysninger til EFTA-Tilsynsmyndigheden fra den centrale administrator:

Begrundelse:

Den foreslåede tilpasning præciserer, hvilken rolle EFTA-Tilsynsmyndigheden spiller i forhold til den centrale administrator i overensstemmelse med forordningen om EU-registret (Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013), som er indarbejdet i og tilpasset til EØS-formål i punkt 21ana i bilag XX til EØS-aftalen. Det følger af disse tilpasninger, at EFTA-Tilsynsmyndigheden skal inddrages i forbindelse med regnskaber, der falder ind under en EFTA-stats jurisdiktion. Den foreslåede tilpasning er også i overensstemmelse med EFTA-Tilsynsmyndighedens rolle i henhold til de generelle tilpasninger i Det Blandede Udvalgs afgørelse om anvendelsen af del VII i og protokol 1 til EØS-aftalen.

Bilag I, II og III:

Begrundelse:

Bilag I, II og III bør indeholde de relevante oplysninger om Island og Norge ud fra princippet om ligebehandling i forhold til EU-medlemsstater og i overensstemmelse med Kommissionens begrundelse i forslaget til indsatsfordelingsforordning (COM(2016) 482 final, s. 3) og den tilgrundliggende konsekvensanalyse.

5.4. Begrundelser og løsningsforslag — forordning (EU) 2018/1999

Tilpasning i)-ii) — Relevante artikler og deres anvendelse:

Begrundelse:

Ved forordning (EU) 2018/1999 oprettes der en mekanisme for god forvaltning med henblik på at sikre, at energiunionens 2030-mål og langsigtede mål nås i overensstemmelse med Parisaftalen om klimaændringer. Forordning (EU) 2018/1999 er en del af pakken "ren energi til alle europæere". EØS-relevansen af forordning (EU) 2018/1999 vil blive vurderet efter standardiserede EØS-procedurer. Dette vil blive gjort som led i vurderingen af hele pakken "ren energi for alle europæere".

Forordning (EU) 2018/1999 indeholder planlægnings- og rapporteringskrav, der omfatter forpligtelserne i henhold til forordning (EU) 2018/841 og forordning (EU) 2018/842. Disse krav erstatter blandt andet forordning (EU) nr. 525/2013, som ikke er blevet indarbejdet i EØS-aftalen.

Anvendelsesområdet for Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse er begrænset til den lovgivning, der er relevant for opfyldelsen af henholdsvis Islands og Norges mål for reduktion af drivhusgasemissioner i 2030. Forordning (EU) 2018/1999 indeholder bestemmelser om *integrerede nationale energi- og klimaplaner* og *integrerede energi- og klimastatusrapporter*. Disse bestemmelser rækker ud over anvendelsesområdet for Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse, eftersom de også indbefatter planlægning og rapportering vedrørende energimål og andre mål i energiunionens fem dimensioner. Disse bestemmelser er derfor ikke medtaget i Det Blandede Udvalgs afgørelse.

Island og Norge har imidlertid forpligtet sig til at udarbejde nationale planer med henblik på at fastsætte politikker og foranstaltninger til opfyldelse af de forpligtelser, der er fastsat ved forordning (EU) 2018/841 og forordning (EU) 2018/842 og indarbejdes i protokol 31 ved Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse. Planerne forelægges EU's medlemsstater, Kommissionen og EFTA-Tilsynsmyndigheden senest den 31.12.2019. Dette fremgår af Islands og Norges *erklæring om deres nationale planer i forbindelse med Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. [denne afgørelse]*.

Det foreslås at indarbejde de bestemmelser fra forordning (EU) 2018/1999, som er nødvendige for gennemførelsen af forordning (EU) 2018/841 og (EU) 2018/842, for at skabe et system med gennemsigtig og konsistent overvågning, rapportering og overholdelse af forpligtelserne i medfør af Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse. Indarbejdningen af dem berører ikke vurderingen af EØS-relevansen af forordning (EU) 2018/1999. De nødvendige bestemmelser fra forordning (EU) 2018/1999 skal indarbejdes forståeligt og juridisk korrekt. Det foreslås at gå frem på samme vis som ved indarbejdningen i protokol 47 til aftalen af bestemmelserne vedrørende handel med vin fra EU's retsakter om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter. Dette indebærer at opregne de artikler fra forordning (EU) 2018/1999, som skal finde anvendelse. Visse bestemmelser vil kræve nogle tilpasninger for at passe til anvendelsesområdet for Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse, mens andre kan indarbejdes uden tilpasninger.

De indarbejdede artikler vil sikre en fuldstændig rapportering om drivhusgasopgørelser, -politikker og -foranstaltninger og om fremskrivninger.

For at sikre overholdelse er de nødvendige artikler desuden indarbejdet med henblik på at foretage omfattende gennemgange i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/841 og (EU) 2018/842.

Ved artikel 2 indarbejdes en liste over definitioner, der finder anvendelse i forordning (EU) 2018/1999. De indarbejdede definitioner er dem, som er relevante for gennemførelsen af forordning (EU) 2018/841 og (EU) 2018/842. Nogle af de indarbejdede definitioner vedrører også spørgsmål, der falder uden for afgørelsens

anvendelsesområde. Tilpasningen begrænser anvendelsen af definitionerne til anvendelsesområdet for Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse.

Artikel 26, stk. 4 — data i drivhusgasopgørelsen:

Begrundelse:

Ved artikel 26, stk. 4, pålægges medlemsstaterne en forpligtelse til at forelægge en national opgørelsesrapport inden for rammerne for UNFCCC's. Forelæggelsen af sådanne rapporter er en forpligtelse i henhold til UNFCCC. Island og Norge er uafhængige parter i UNFCCC. Island og Norge forelægger i overensstemmelse med deres respektive forpligtelser i henhold til UNFCCC deres nationale opgørelsesrapporter.

Eftersom de endelige data i drivhusgasopgørelsen, der senest den 15. april hvert år rapporteres til UNFCCC, er nødvendige for overholdelsen af forordning (EU) 2018/841 og (EU) 2018/842, sikrer tilpasningen, at Island og Norge forelægger EFTA-Tilsynsmyndigheden en kopi af de rapporterede data på samme dato som medlemsstaterne.

Artikel 41 — samarbejde mellem medlemsstaterne og Den Europæiske Union:

Begrundelse:

Ved artikel 41 fastsættes der regler for samarbejdet mellem medlemsstaterne og Unionen om alle forpligtelser i henhold til forordning (EU) 2018/1999. Tilpasningen sikrer, at dette samarbejde begrænses til anvendelsesområdet for Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse.

Artikel 42 — bistand fra Det Europæiske Miljøagentur:

Begrundelse:

I henhold til artikel 42 bistår Det Europæiske Miljøagentur Kommissionen i dens arbejde, for så vidt angår artikel 15-21, 26, 28-29, 37-39 og 41. Tilpasningen sikrer, at denne bistand begrænses til anvendelsesområdet for Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse.

5.5. Begrundelser og løsningsforslag — forordning (EU) nr. 525/2013

Artikel 7 og artikel 19, stk. 1 og 3 — data i opgørelserne og omfattende gennemgang:

Begrundelse:

Med henblik på at foretage den omfattende gennemgang i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) 2018/842 i 2020, er der behov for at indarbejde dele af to artikler fra forordning (EU) nr. 525/2013. Ved forordning (EU) 2018/1999 ophæves forordning (EU) nr. 525/2013 fra den 1. januar 2021, og derfor vil rapporteringsforpligtelserne i henhold til forordning (EU) 2018/1999 ikke finde anvendelse på Island og Norge før 2021. Derfor er det nødvendigt at indarbejde dele af to artikler fra forordning (EU) nr. 525/2013 med henblik på at indføre en forpligtelse til at forelægge de nødvendige opgørelsesdata og blive underkastet den omfattende gennemgang i 2020.

De nødvendige artikler indarbejdes i Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse gennem en liste med angivelse af, hvilke artikler der finder anvendelse. Kun de dele af artiklerne, som vedrører gennemførelsen af forordning (EU) 2018/842, finder anvendelse. Island og Norge vil være forpligtet til at forelægge de data, der er relevante for den omfattende gennemgang, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) 2018/842, for året

2020. Desuden vil indarbejdningen af artikel 19, stk. 1 og 3, sikre, at den omfattende gennemgang foretages efter procedurerne i de pågældende stykker.

Bestemmelserne finder kun anvendelse i det omfang, de vedrører gennemførelsen af forordning (EU) 2018/842.

5.6. Begrundelser og løsningsforslag — gennemførelsesforordning (EU) nr. 749/2014

Artikel 3-5, 7-10, 12-14, 16, 29, 32-34, 36-37, bilag I-VIII og tabel 2 i bilag XVI:

Begrundelse:

Eftersom artikel 7 og artikel 19, stk. 1 og 3, i forordning (EU) nr. 525/2013 indarbejdes med henblik på at foretage den omfattende gennemgang i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) 2018/842, er der også behov for at indarbejde gennemførelsesbestemmelserne fra gennemførelsesforordning (EU) nr. 749/2014 om struktur, format, indsendelse og revision af oplysninger, som medlemsstaterne rapporterer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013.

Disse bestemmelser finder kun anvendelse i det omfang, de vedrører gennemførelsen af forordning (EU) 2018/842.

5.7. Begrundelse og løsningsforslag — generelle tilpasninger (anvendelsen af del VII i og protokol 1 til EØS-aftalen, henvisninger til EU-retsakter, deltagelse i udvalg, høringer af eksperter, bistand fra Det Europæiske Miljøagentur og Liechtensteins ikkeanvendelse)

Begrundelse:

Eftersom det følger af artikel 79, stk. 3, at EØS-aftalens del VII (institutionelle bestemmelser) kun finder anvendelse på del VI i og protokol 31 til EØS-aftalen, når det specifikt er fastsat, og det udelukkende er anvendelsen af bestemmelserne om beslutningstagning, der er specifikt fastsat (jf. artikel 98), foreslås der en tilpasning b) for at sikre anvendelsen af del VII og dermed sikre EFTA-Tilsynsmyndighedens og EFTA-Domstolens overvågning og håndhævelse som forklaret ovenfor med hensyn til indarbejdningen i protokol 31.

Da protokol nr. 1 om horisontale tilpasninger til EØS-aftalen i begyndelsen kun finder anvendelse på bestemmelserne i de retsakter, der er omhandlet i bilagene til EØS-aftalen, foreslås der en tilpasning c), så den også kommer til at gælde for bestemmelserne i de retsakter, der henvises til i protokol 31, idet de indarbejdes via Det Blandede Udvalgs afgørelse.

Visse bestemmelser i de retsakter, der indarbejdes i protokol 31 gennem Det Blandede Udvalgs afgørelse, henviser også til EU-lovgivning, -retsakter, -regler, -politikker og -foranstaltninger, der ikke er en del af EØS-aftalen. Der foreslås en tilpasning d) med henblik på at tydeliggøre, at de kun finder anvendelse i det omfang og i den form, de er indarbejdet i aftalen.

Det er nødvendigt, at EFTA-staterne deltager i Udvalget for Klimaændringer, og at eksperter fra EFTA-staterne høres på samme grundlag som eksperter fra EU's medlemsstater, for at samarbejdet i Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse kan fungere. Som forklaret ovenfor vedrørende den foreslåede tilpasning til artikel 8, stk. 7, i forordning (EU) 2018/841 (LULUCF) for så vidt angår udarbejdelsen af nationale regnskabsplaner for skovbrug og skovreferenceniveauer er høring af eksperter fra EFTA-staterne nødvendig for at sikre de input, de høringer og det samarbejde, som er nødvendigt, og dermed ensartet gennemførelse og anvendelse af bestemmelserne i de

retsakter, der indarbejdes i protokol 31 ved Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse. De foreslåede tilpasninger e) og f) sikrer en sådan deltagelse og høring også i denne henseende.

Eftersom bestemmelserne i EØS-aftalens del VII finder anvendelse, overvåger EFTA-Tilsynsmyndigheden, at Island og Norge opfylder deres forpligtelser i henhold til Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse. Den foreslåede tilpasning g) sikrer, at Det Europæiske Miljøagentur bistår EFTA-Tilsynsmyndigheden i arbejdet med at overholde forpligtelserne i henhold til afgørelsen, f.eks. at foretage den omfattende gennemgang og kvalitetssikring af de oplysninger, som Island og Norge rapporterer.

Da kun Island og Norge deltager i det udvidede samarbejde, som fastsættes gennem Det Blandede Udvalgs afgørelse, fastsættes det ved tilpasning h), at den ikke finder anvendelse på Liechtenstein.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Det Blandede EØS-Udvalg til en ændring af protokol 31 til EØS-aftalen om samarbejde på særlige områder ud over de fire friheder

[Udvidet klimasamarbejde EU — Island — Norge]

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 191 sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2894/94 af 28. november 1994 om visse gennemførelsesbestemmelser til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 1, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde³ ("EØS-aftalen") trådte i kraft den 1. januar 1994.
- (2) I henhold til EØS-aftalens artikel 98 kan Det Blandede EØS-Udvalg træffe afgørelse om at ændre bl.a. protokol 31 til EØS-aftalen.
- (3) Protokol 31 til EØS-aftalen indeholder specifikke bestemmelser vedrørende samarbejde på særlige områder ud over de fire friheder.
- (4) Samarbejdet mellem EØS-aftalens kontraherende parter bør udvides til at omfatte forordning (EU) 2018/841 og forordning (EU) 2018/842 og de hermed forbundne bestemmelser i forordning (EU) 2018/1999, forordning (EU) nr. 525/2013 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 794/2014.
- (5) Protokol 31 til EØS-aftalen bør derfor ændres for at muliggøre dette udvidede samarbejde.
- (6) Den holdning, som Unionen skal indtage i Det Blandede EØS-Udvalg, bør derfor baseres på det udkast til afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Det Blandede EØS-Udvalg til den foreslåede ændring af protokol 31 til EØS-aftalen om samarbejde på særlige områder ud over

³ EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

de fire friheder, baseres på det udkast til Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand